

15. Apr. 1974

FAKTA

Dato:

15. Apr. 1974

Sidetæl:

Notes 74 bd 1 s. 107-112

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

par dage, så er den ulla-
-bedste strategi man idag
kan gøre: at skrive sig
mindst bud for en vedvarende
frihed der tillader en at
hælde sig uden for.

Paris

15-4-74.

Jeg opfører mig lidt
som en politiker der ikke
nå til at finde ud af hvilke
partier man vil hilsne sig
skal det være det ene eller
der være det andet? Det
er en god se på et super-
-num til det nye på et omkl.
og så dan er det med dem
alle - hvorfor man skifter

fra det ene parti til det
andet, på højre til venstre
på venstre til højre frem og
tilbage.

Denne indstilling af man
som en politiker medventig-
-vis man have et standpunkt
er blevet en fikst, det hos
mig. Jeg siger ikke man
skal have flere stemmepunkter
der holder mere til den en-
-stemte at man skulle
skal have nogen.

Det er jo ikke det sagt
dårlig sig om, hvem man
skal holde med - det siger
sig om at finde frem til
hvem man er og hvad
man kan gøre i den
72 har en mistanke om
Det største del af min

KILDER TIL DANSK KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

Kunstneriske indstillinger, ikke
så meget som et prædikat
af mig selv, som af hvad
jeg ser af kunst, eller om
kunst - hele den så kaldte
aktuelle kunst debat.
Måske som det rigtige bud
nogen beskryder mig for,
at vende efter den sidste
kunst mode, og det er jo
den sidste. Selv fuldstændig
for mig også i impulser og
inspiration af hvad jeg ser
og du jeg har en alt for stærk
antagelse om over for det for-
tjendte det mig selv, at
lige så meget i det se mig
selv og mine egne meninger.
Om den inspiration herfra.
Forsøger jeg så at stille
det meget brudte og måske
lidt støjende spørgsmål:
hvad er det da jeg vil?
hvad søger jeg?
Jeg ved egentlig slet ikke
hvad jeg vil om jeg
vil noget, det ville jeg
jog ved hellere ikke hvad eller
hvornår jeg søger, jeg tror
ikke det er noget bestemt.
Det er en konstant oplysning af
det lidt peders stiller et eller
andet i mig, at arbejde
med kunst, den konstant
-ning er der ingen grund
til, at det skaber - den er
der. Om det så er altså mit
liv tror jeg ikke, det ville
være mig, min lyst at finde
et lidt stillestående svar på
hvad jeg vil med det
arbejde - om jeg vil andet

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

end helt ukendt at bestef-
-lige mig med det - ja her
der i alle.
Ja her det er omsonst &
Du beder at sege fortællin-
-ger her, men ja her jer
i ikke bestilt ret meget
under hele mit liv end
at finde en fortælling eller
måske retten og beretning
til at besteflige mig med
kunst. Det er lige som
indtrykket i mig, at det
er fortælling, fortælling, og
-ligt, værdigt, barnligt,
v. s. v. at kunne fascineres
& glædes ved den og be-
-staf hjælp. Måske bender
den sig stærkt på det overfor
kunstneren, at ja, den
her er omvendt hvor ja

fejler ja fungerer, er helt
mig selv (men ja arbejder
i værdifuld - ikke når ja fore-
-tænder) og ja lige som her
en mere stund med at
have det godt - at føle
ja er dit. Det er i mellem-
-de at hele min krop-
-placering & de deraf følgen-
-de neuroner hos mig her
dannet billedet af mig
som noget mindre værdigt
ja forståeligt - i kunstner
er der så pludseligt et
sted hvor ja befrielse for
dette neurale billede af
mig / ja hvor det direkte
mind sig her fejler ja mig
levende & ikke her med.
Derfor fascineres ja meget
- ligvis af dette arbejde.

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

Dag 10. 1911. Jeg udbredte også
alt for at de smukke den nye
glæde, da den for forhim-
-der mig, at han fulde
til den selv om det var
af min gamle nevø's
tilstand. Hvis jeg pludselig
opnem kunsten blev klar
over at alle mine ven-
-skaber var grundløse, ja
de hjalp mig, det er
ja opnem kunsten havde
fjælt, bevis at det var
min hjert for mig at kunne
og kunne gøre uden alle
disse ven skaber, så ville
også det venstreske arbejde
blive problem løst. Nu deri-
-med de baster jeg det med
alle hvide problemer - jeg
har i alle min d. y heder for
at udstille de "nye"
steder, ~~der~~ i nogen kendt
mig, der er nok også
stille uimpressant hvad
jeg laver, hver for sig og
den så bevirkt og i
tilbage, hvordan skal jeg forke
ud af, at lave noget der er
ny og interessant og epokegør-
gende o. s. v.
Kunne sagt igennem hvordan
alle den fl. fikterne og stær
arbejde for sig på at dele-
-tage på det om gode hver
jeg har min hjert for at
være mig selv og hvide i
mig selv.
Ej godt kan man tænke
og leve - en forklaring,
en årsag en beaktelse,
på at det min skal være

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

Så fandens interessant at
lave kunst - "det er jo
ikke spor myst og apokali-
-ptiske, det er kun en
bedre sanset kunstner, for du
er ikke "begyndt" det er
at fjøls "sig" den "se at
blive til noget så det
fjører til sig selv og laver
kun jo en beretning, og
der kan kun jo hjælpe
dig med "det er den skinn-
-varige oplevels stemme,
man den er svor at over-
-døve den rumpr i rummen
en selv i de afledte hke
man tror at "befinde sig
mest i harmoni" i sig
for mig) Så far!
For det bl. hke er jo i den
situation at jo i hke

vel hvordan jo skal oplyse
mit arbejde kan, det er en
end og mest velkommet situ-
-ation. J det er den skinnede
en hel faldte projektom stilling
eller måske rettere at man
i det hele taget gør en sei-
-dan situation hke et pro-
-blem.
Det er jo helt parat at
der man har så meget
stat i sig at man kan
hulle en dag i produktionen
i gang - og hvorfor skulle
man? Og - hvis jo der
problemet ligger i min
stilling kan det um jo
skal male billedet. Leds
og (og det har jo en hel
-m) Så stemmer denne
modtom stilling i hke indføje
mig, man vil jo det uti-

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

-hulle Kunstler hver man for
at vide hver helt uindsat
der er at male billeder.
Jegle i mig selv er det
i lyke noget problem, ja er
lige glad, men mit ego,
der sa gerne vil have
ja skal blive til noget
er i lyke lige glad man er
nagendseti og i min for-
fængselighed. Det er med
andre ord en rent ud-
vending problemstilling, og
saa sa dan stik, eller
noget problem. (Det var
s) ja forsving ogsa at
ja i lyke bestille andet
land at have billeder,
om de direkte males,
eller paa skiltet paa anden
vis er lige oplyst i forhold
til den vandspejling at det

i sidste ende altid bliver
billeder).
Man ma prøve at forstå:
at man i lyke kan prodi-
-cere hele tiden, at
man rot for skal kunne
vente, at der i realiteten
lyke er nogen problemer,
men at de er neurotiske
men der for selv stakke.
Men ma lade linje ske
af sig selv - som de ind,
alle
Paris 17-4-74.
Når ja forer du
hva manse kunstner der
er til pedst med at der i
deres eget land er arbejde
der (f. eks danske kunstner)
sa forer ja i lyke sig sig
hver for det har vordt m)